

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖM. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyilt-tér sora 1 korona.

Az éhezőkért.

Nagy és nemes cselekedetre vállalkozott Tapolcza város áldozatra mindig kész közönsége, most, amikor kell, hogy a kétféle szeretetnek geniusza üzenjen mindnyájunkat; az egyik vért és életet áldoz, a másik sebet köt, beteget ápol, árvát felkarol, rokkantat gyámolít és éhezőt táplál, talán azt az éhezőt, kinck atyja érettünk, itthonlevőkért szenved, talán már életét is áldozta. Ez utóbbira vállalkozott Tapolcza közönsége, ezek közül első sorban a hölgyek, akik megértették az idők hívó szózatát és a szeretet nemes szolgálatába léptek.

A női szívnek ezer alkalma és módja van a maga földi rendeltetését igazolni, de midőn a mások szegényeinek könnyeit letörli, szenvedését enyhíti, akkor ráillik a mondás, hogy a nő, az angyalok és az emberek közt foglal helyet. Ők vezetnek most is abban a mozgalomban, amely Tapolcza nagyközség szegény gyermekei és munkaképtelen betegeinek élelemmel való ellátását célozza.

Mindnyájunk közös kötelessége, hogy azok szenvedését enyhítsük, akik velünk egy községnek, egy nagyobb családnak tagjai.

Teljesítse mindenki e kötelességét anyagi erejéhez mérten, hogy a szeretetnek fénye világítsa meg az utat a nyugalmas béke, a nélkülözés megszűnésének elérékéig.

Aki egy szent és nemes érzéssel akarja szívét előkészíteni a béke és győzelmi öröm napjára, az álljon az adakozók közé! S vajjon van-e közöttünk olyan, aki ezt ne óhajtáná elérni? Eszköz lesz erre most az adakozás, amelyre ez uton is felkérjük Tapolcza minden rendű és rangú közönségét. Adjon mindenki e célra annyit, amennyit önmaga megterhelése nélkül adhat. És ha a célt, amit annyi kéz munkál és annyi szív átérez, közös megértéssel ápolunk, akkor bizonyára édes megnyugvással tölt el ama tudat, hogy e nagy időkben megtettük egymás iránti kötelességünket.

A szivjóság és a lélek nemessége tesz ki magasztossá az embert! Igen. Gyulassza fel szívünkben a szeretet lángját, ma hatványozottan, a nélkülözök szenvedése; azt a szeretetet, amely könnyit a terhen, ahol az élet nehéz. Nincs becsesebb, megnyugtatóbb szivérvés, mint a szűkölködőkön segíteni.

Fogadja tehát e város minden tehetős polgára a hozzá adományért

forduló gyűjtőket azzal a jóindulattal, amely őket nemes missziójukra indította és adja filléreit vagy koronáit erre a nemes emberbaráti célra, amely a szenvedések enyhítését célozza.

És mindenki, aki tehetségéhez mérten meghozza áldozatát, e felebaráti célra, oly édes megnyugvást fog érezni, amely minden földi kincs-nél nagyobb örömet okoz.

Nekünk pedig, hivatásunk ez irányú törekvésének elérése, a legszebb jutalmunk.

Szigethy Ödön.

Adófelszólamlási bizottságok. A vármegye törvényhatósága folyó hó 13-án a főispán elnöklésével tartott közgyűlésen megalkotották a jövődelmi és vagyonadó, valamint nyereségadó megállapítására hivatott adófelszólamlási bizottságokat. A vármegyében öt ilyen bizottság fog működni a folyó 1917. évtől kezdődőleg, ezek között van *Tapolcza*, melyhez a tapolczai, balatonfüredi és sünegi járások tartoznak. Együttal mindegyik bizottságba a közgyűlés három rendes és három póttagot választott. A tapolczai bizottság tagjaiul választották: *Lóke Arpád Rimanóczy Endre* és *Toth Lajos*. Ezen kívül mindegyik bizottságba elnököt, valamint három rendes és három póttagot a Zalaegerszegi pénzügyigazgató előterjesztésére a pénzügyminiszter nevez ki.

A román fronton.

Folytatás.

Meglehetősen döngötték az oláhok a nagy dobót, mikor fölébredtünk.

Mi azért bátorságban lakozhattunk ott, mert az előttünk levő meredek hegy teljesen megvédett bennünket. Különösen az ujoncok voltak elevenek. Éberrel figyelték a lövéseket és izgatottan tárgyalták tapasztalataikat.

Mi pedig a huszár tanácsát követve fölkerestük a gyümölcsösöket, megrázogattuk a fákat és így schrapnell-eső helyett szilva- és alma-esőben gyönyörködtünk. Nemsokára tele gyomorral és tarisznyával távoztunk el.

A bakák elégedetten mondogatták:

— Ilyenkor szeretek katona lenni.

Másnap hajnalban már ismét talpon voltunk. Még mielőtt megvirradt volna, föl-másztunk a hegyre. Elég nehezen ment ez is. A ragadós, dagadós sárban sokat csusz-káltunk. De végre megtörtént. Nem vettek észre odaát semmit.

It földiekkal találkoztunk. Ők is egy hét óta voltak fronton. Sáros, gyűrött volt rajtuk a ruha. Arcuk mosdatlan, borotvátalan. Szemeiken meglátszott a sok virrasztás, izgalom.

Kijelölték a ránk eső frontot. Nekiálltunk a munkának. Ástuk, vágtuk a sziklával bélelt talajt. Zegzugos, mély futóárkokat csináltunk.

Közben az ellenséges oldalt szemlélgettük. Hallottunk fegyverlövést is eleget. Sokszor egészen mellénk csapódott le. De ellenséget a legszorgosabb figyelés dacára sem láttunk, mert ők is, mint mi, erdőben voltak. Állásukat azonban meglehetősen kivettük, mert

alig 500 lépésnyire voltunk egymástól.

Rekrutáink csodálkozva kérdezték:

— Hát ilyen a harcér? Egészen másnak képzeltük.

— Lesz az még másforma is, csak várjunk! — vigasztalták az öregek.

Közben egy-egy sebesülés, vagy egy halálozás is történt. Ilyenkor mindig össze akartak futni a fiatalok megcsodálni az illetőt. De mi nem engedhettük őket. A munka sürgős volt. A helyet elhagyni nem lehetett.

— Csak mélyen beásni. A jó földözék megsokszorozza erőnket. Az ellenség szándékát nem tudhatjuk. — Így biztattak bennünket gondos tisztjeink.

Igy dolgoztunk nap-nap után. Amelyik részre a románok erősebben odatűzeltek, ott inkább éjjel folyt a munka. Izzadtunk, fáradtunk. De meg is lett az eredménye.

Mikor már a nehezebb részével elkészültünk, mikor inkább csak a javítás, tatarozás volt hátra, akkor jobban ráértünk ennivaló után is nézni. Lemásztunk a hegy lábához és gyümölcsöt hordtunk föl. Eleintén közelben is találtunk eleget. Később messzebb kellett mennünk. Fölkerestük a krumpli- és kukorica-földeket. Úgy fölforgattuk a földet, hogy abban meg nagyító üveggel sem találhattak volna egyetlen mogyoró nagyságu krumplit sem azután. Babot, lencsét szedtünk.

Azután főtt a jó krumplileves, pattogott a kemény kukorica.

Ahol a románok észrevették a füstöt, oda jól odalődöztek. Ezzel nagyon megtudták haragítani bakainkat. Dühösen rázogatták ilyenkor öklüket.

— A zanyád nuscusu...!

(Nuscusia, nuscusu = nem tudom. Így neveztük a románokat.)

De jött a hadnagy ur is. Eloltatta a tüzet. Széjjelzavarta a szakácsokat. Mentek is ezek addig mindig, míg a hadnagy ur vissza nem tert földözékébe. Azután néhány száz lépéssel odább folytatták a főzést. Készek voltak inkább egy újabb szidást, vagy büntetést elviselni, esetleg egy lövést szerezni, mintsem a főzést abbahagyni. Legelső a megélhetés.

Mikor már mindenütt elfogyott az élelmiszer, akkor meg lejárogattak a két front között levő völgybe. Csak úgy fegyver nélkül, ásóval fényes nappal is.

Hadnagy ur ezt is észrevette. Egyszer ép akkor csipte el a bácsit, mikor vissza akart mászni a földözékbe.

— Gazember, hol jártál!? — kiáltott rá. Nem félsz, hogy a krumplidért agyonlőnek? Még a hasatoknak lesztek áldozatai.

— Hiszen fegyver nélkül mentem. Azt csak nem teszik meg, hogy rám lőjjenek, ha látják, hogy krumplit szedek.

— Hát te nem lőnél olyankor rájuk?
— Azt gondolom, hogy aki fegyver nélkül van, arra nem való rálőni. Elfogni elfogom, de meg nem lőném.

De a hadnagy ur nem bizott a románok lovagiasságában. Kihirdette, hogy akit még egyszer elcsip, azt szigorúan megbünteti.

Attól fogva csak „éjje” jártak ki a bakák, mikor a hadnagy ur már aludt. De akkor már fegyveresen.

Nem is kellett ám attól félnünk sohasem, hogy az ellenség valamelyik éjjel hirtelen meglep bennünket.

Jani Károly.

Folyt. köv.

Felhívás.

Ellenségeink azon embertelenül kiszélesített nemtelen számítása, gonosz terve, hogy bennünket kiéheztetnek, az elmúlt évek mostoha természeti dacára sem fog sikerülni.

A magyar ember a hazáért nemcsak nyugodt lélekkel meghalni, hanem azért emberfeletti megadással tűrni, nélkülözni is tud, mert tudja, hogy a hazáért élni is kell.

Hadseregünknek, hős katonáinknak, valamint az itthon levő ellátatlanoknak élelmezése mindinkább fokozódó gondot okoz, az egyenlő elbáns elvének alkalmazása mellett azonban lehetővé válik, hogy az új gabonáig a meglévő készletek elégségesek legyenek.

Ép ezért, az országos közlelmezési hivatal éber figyelemmel, tudatos beosztással gondoskodik arról, hogy a készletekből a hátralevő hónapokban csak oly mennyiség jusson a fogyasztóhoz, amely a létfenntartáshoz szükséges elegendő, mert sokkal jobb a kevés, mint a semmi.

Voltak, hála Istennek nem gyakran és elég régen, háboru pusztítása nélkül is oly rossz termések, amelyekben az ország lakossága vagy annak egyik-másik része nagyobb nélkülözést is szenvedett mint a mostani.

Katonaságunk burgonyaszükséglete az eddigi rekvirálásokkal biztosítva nincsen, Zala vármegyére kivetett 400 vagon burgonyából a járásomra eső 21 vagon előteremtése céljából a rekviráló szervek működésüket folyó hó 26-án kezdik meg.

Járásom mindenkor hazafias közönységéhez fordulok azon kéréssel, áldozatkészségének adja ismét tanujelét és ajánlja fel önként burgonyakészletének az alábbi részletezés szerinti hányadát.

1 métermázsától 10 métermázsáig minden métermázsából egy fél kilót, 10—15 métermázsáig 1 métermázsát, 15—20 métermázsáig 2 métermázsát, 20—25 métermázsáig 4 métermázsát, 25—30 métermázsáig 5 métermázsát, 30 métermázsától felfelé aránylagosan mind többet.

Az ily módon a rekviráló szervek előtt felajánlott burgonyáért a tulajdonosnak kilónként 16 fillér lesz az elszállításkor megtérítve, vonakodás esetén a burgonya rekviráltatva lesz, térítményül pedig kilónként csak 13 fillért kapnak.

Ezek szerint a burgonyakészletből — tekintet nélkül a házi és gazdasági szükségletre — ajánlja fel mindenki a kívánt mennyiséget, ezt megtakaríthatja háztartásában, továbbá a vetőmagnál az által is, hogy a krumplit annyi felé metszi ültetéskor, ahány csira a gumón van.

A türelemben, áldozatkészségben, szenvedés és nélkülözésben megedzett bátor szívek imáját a magyarok Istene meghallgatja és a közel eljövendő győzelemmel kivívott békével megáldja.

Tapolca, 1917. március 21.

Dr. Sághváry Jenő
főszolgabíró.

Népkonyha Tapolczán.

A hosszú háboru természetes következményei azok a nehézségek, melyek a nép élelmezési viszonyaiban beállottak; — beállottak nemcsak nálunk, hanem minden háborut viselő, sőt csaknem az összes európai semleges országokban is. Hogy ez a kedvezőtlen állapot panaszokat vált ki, ez is természetes. A jogos panaszokat orvosolni kell, nagyrészt orvosolva is lettek abban a mértékben, amint azt a viszonyok megengedik.

Tapolca szegényebb sorsú lakosságának élelmezési viszonyait lapunk több számában szóvá tettük. Bizony sokszor a legsiralmasabb képeket voltunk kénytelenek festeni a helyzet jellemzésére. Ahol hasznos kulturális, nemes filantropikus intézmények létesítéséről volt szó, ott Tapolca közönysége mindenkor sorompóba állott. Most is, hogy lapunk múlt számában a népélelmezést szóvá tettük, a hívó szó visszhangra talált. Jótékony egyesületeink vezetői azonnal megindították a népkonyha létesítése érdekében a mozgalmat, amelynek eredménye volt az az értekezlet, amelyet dr. Sághváry Jenő főszolgabíró hívott egybe folyó hó 19-én, Tapolca nagyközség tanácstermébe.

A felebaráti szeretet és most a hazafias kötelesség hozta össze a gyűlésen jelenvolt szép számú hölgyközönységet és férfiakat, hogy nélkülözést szenvedő tapolczai embertársaik sorsán segítsenek.

A gyűlés, amelyen jótékony egyesületeink elnökei kivül azok tagjai is nagy számban jelentek meg, dr. Sághváry Jenő főszolgabíró nyitotta meg. Jól átgondolt beszédében rámutatott azon sajnálatos körülményekre, a melyeken segíteni most egyenként és mindnyájunknak kötelessége: a szűkölködő szegény, munkaképtelen, beteg felnőttek és szegény gyermekek segítése, amit népkonyha létesítésével vél elérhetőnek. Hiszi, hogy ennek létesítéséhez szükséges összeget Tapolca tarsadalmá össze fogja adni. Felkérte a jelenvoitakat, hogy adják elő erre vonatkozó véleményüket.

Hosszabb eszmecsere fejlődött ki a főbíró tartalmas beszéde után, melynek értékes anyagot szolgáltatott dr. Fischer Gyula és dr. Lóke Mór felszólalásai. Az eszmecsere eredménye az lett, hogy az értekezlet kiemelte a népkonyha felállításának szükségességét. Működését száz napra tervezték, kétszáz szegény gyermek, illetőleg munkaképtelen felnőtt ebédre való ellátására. A részletkérdések megvitatását az értekezlet a jótékony egyesületeink elnökeire bízta és őket kérte fel a gyűjtés eszközzésére, úgyszintén a népkonyha vezetésére.

A jelentkezésre a felhívást közzé tették; annak elbírálását, hogy kit fog a népkonyha ingyenes ebédben részesíteni, az előjáróság és a Nőegyletek tagjai fogják együttesen megállapítani, és a jogosultságról esetleg személyesen is meggyőződnek.

A tervezet szerint a népkonyha folyó hó 26-tól kezdődőleg július 10-ig tartana, tehát addig, amikor már új gabona és más egyéb élelmiszertöltek, zöldségemű lesz. Helyiségül a városházában a tűzoltóaktanya nagytermét jelölték ki.

A népkonyha naponként egyszer, meleg, tápláló ételhez juttatja a szegény népet. Levest ad nekik babbal vagy burgonyával és 8—10 dekagramm hussal. Tehát oly tápláló ebédhez jutnak szegényeink, amely a szűkös viszonyok mellett igazán nagy segítségükre lesz. Eddig háromszáznál többen jelentkeztek, akik reá vannak szorulva a népkonyhára.

A gyűjtés, melyet oly sok buzgalommal és dicséretesen öv. Csöndes Józsefné, Pollák Adolfné és dr. Kovács Vilmosné urnők folytattak, eddig 4600 koronát hozott össze a nemes célra.

A gyűjtőiven havonként a következő összegeket ajánlották fel a konyha céljaira:

Tapolczai Takarékpénztár, Balatonmelléki Takarékpénztár 300—300, Lessner Sámuel 200, Lustig Ferencné 150 koronát, dr. Kovács Vilmos, dr. Hoffmann László, Marton

Gyula, Schwarz Emil, Takács Jenő, a Vöröskereszt Egyesület tapolczai főnöke, Glazer Sándor, id. Leszner József, dr. Berger Sándorné, Berger Manó, Gazdasági Takarékpénztár, Pollák Adolf, Berger Károly, Steiner Imre, Neményi Géza 100—100 koronát. Leszner Sándor, Cséby Árpád 80—80 koronát, Szűcs Vilmos, Rónay Pálné (Zalahaláp) Mandl Sándor, 60—60 koronát, Szűcs Jenő, dr. Lóke Mór, dr. Dóka Jenő, Kardos Mór, Weiler Kálmán, Weiler Ignác, Rosner Mórné 50—50 koronát. Dr. Róth Aurél, Lessner Lajos, Dienes Kálmán, Ley József, Eibeschutz Adolf, Steiner Lipótné, öv. dr. Szende Istvánné, öv. Steiner Ferencné 40—40 koronát. Hirsch Lipót 35 koronát. Dr. Zalai Simon, dr. Vágó Jenő, Hoffmann Mór, dr. Ruff Jenőné, Vigh József, öv. Csöndes Józsefné, öv. Kovács Györgyné, Frisch Lászlóné, Kemény Mórné, Löwy B. né, Takács Gézáné, Schütz Zsigmondné, Gal Miksa, dr. Varjas Gaborné, Schwarz Zsigmondné, Hirsch József 30—30 koronát. Biró Ignác 25 koronát. Öv. Grosz Mircsáné, Jung Adám, Mojzer Endre, Wolf Gyula, Frank Bernátné, Hirangozó Lajosné, Pajtás Henrik, öv. Fleg Józsefné, Steiner Zsigmond, Schläffer Sándorné, Schwarz Jenő, Nagy Samu 20—20 koronát. Szántó József, dr. Sághváry Jenő 15—15 koronát. Fleg József, Haimler Miksáné 12—12 koronát. Grosz Dezső, Székely Jánosné, Csulaf Istvánné, Hiller Pál, Pruska Ferenc, ifj. Nagy Ignác, Kaszas Soma, öv. Kunza Lajosné, Steiner Miksáné, Szágin Lajos, Kardos Lipótné, Gut Soma, Párt Izidor, Keszler Jenő, Hoffmann Jakab, Bazas Davidné, Weisz David, Keszler Aladárné, Marton Lászlóné, Fischer Miksa, Markly Antónia, Kun Dávidné, 10—10 koronát. Öv. Vajda Lajosné, Frisch Mórné 6—6 koronát. Balogh Edegné, Halász Samu, Kardos Ödön, Koncz József, öv. Kariész Józsefné, Kariész Ferencné, Lóbi Bláné, Rieger János, Híjós Jenőné, Felisch Antal, Valday Sándor, Dobosy Ede 5—5 koronát. Pollák József, Bónóczy István 4—4 koronát. Sebestyén Jenő, Schwarz Jakab, Hochstäter József, Komjáti Lajos 3—3 koronát. Fülöp Károly, Sásdi Imre, Verőczy Károlyné, Weisz Dezső 2—2 koronát. Tóke József 1 koronát. Dr. Fischer Gyula 30 koronát.

Balatonalmádiban 1164 □ 01

háztelek eladó.

3 ik telek a fürdőtől.

2—3

Bővebbet
Pruska Ede
Győr, vagongyár.

Szent-György-hegy kerületén,

szőlőt munkára

felerészben felvennék.

2—2

Kovács István
diskai hegyen.

Szent György-hegyi

szőlőmet

3 holdas, melyen urasági pince is van

szabadkézből eladom.

Cser Istvánné
Tapolca.

Kiadó

külön bejáratu, butorozott szoba, Domaniczky Sándornál.

Itt jár k...
bennünket és...
dobre jutro, c...
az utcán; arc...
jának sújtás c...
bakon, az ökn...
ismerjük meg...
van közöttünk

Ő szántja...
magot, ő arat...
kevet, ő csep...
szemet, ő v...
főzhessitök...
csinálja meg...
mennyi az id...
koporsót, ő...
házunkat.

Valahogy e...
életünkbe. M...
legtöbb kerék...
kez, dolgoz...
az ellenel a...
És mintha...
volna nálunk...
helyét. A b...
mellett, a pu...
munkakör, m...
mégis foglyo...

Idegenek a...
vesznek min...
goznak, vell...
hetne. Em...
nyelvük más...
is, a bekét...
ők orosz ha...
meg nem é...
foglyokká a...

Többen él...
a háboru els...
vannak. Tu...
de még sem...
mindent. Ped...
lük. Beszél...
dolgozról. C...
országai...
nek el vaia...
hatalom meg...

Érdekes, h...
lönbség a v...
is. A falusi...
bajtársaihoz...
elméjük, a m...
lőbb foglalk...
sőbbrendűség

Akárcsak...
nak, ha kell...
megy soruk...
szép bajtársi

Érdemes...
a nyáron, a...
Oyan gúny...
szinte lopták...
volna, éneke...
mikor verejt...
keltek, hol v...
hazagondoló

Most csö...
értük azt ar...
újságot kell...
hadd tudja

Veres for...
ott. Es ott i...
Vajjon mit...
lakulás tanu...
a nagy or...
kik meg van...
elégedve a...
szomorú. A...
bizonytalans...
között, meg...
lörögő or...
a fiuk ott a

Majd elm...
majd az or...
pasztaltak i

HIREK.

A fogoly.

Itt jár közöttünk. Magyarul köszönt bennünket és mi barátságosan viszonzuk: dobre jutro, dobre vecser. Megszoktuk látni az utcán; arcának magyaros vonásai, ruhájának sujtás díszítése magyarnak mutatják a bakon, az ökrös szekéren csak a cigarettáról ismerjük meg, hogy nem közülünk való. Itt van közöttünk, mellettünk, mindenütt.

Ő szántja meg a földet, ő veti el a magot, ő aratja le a gabnát, ő hordja be a kénét, ő csépi ki a kalászt, ő őrli meg a szemet, ő vág fát, hogy süthessünk, hogy főzhessünk. Ő borotvál meg bennünket, ő csinálja meg az oránkat, hogy tudjuk mennyi az időnk, s ha az lejárt, ő csinál koporsót, ő ássa meg a sirunkat, örök házukat.

Valahogy egészen mélyen belekapcsolódott életünkbe. Mintha a gépezetben ő volna a legtöbb kerék, emelőkar, kazán, kapcsoló kék, dolgos ásó. Mintha kicsereltük volna az ellennel a férfiunkat, a dolgos karokat. És mintha ezek teljesen jól betöltöttek volna nálunk is, meg oda át is, a tavollevők helyét. A helyet az éke mellett, az üllő mellett, a pult mellett. De hiába a nagy munkákör, mindenben a szabadság, valahogy mégis foglyok ők.

Idegének a nékiök idegenek között. Részt vesznek minden munkánkban, velünk dolgoznak, velünk élnek, de velünk nem érezhetnek. Emberek ők is, mint mi, de a nyelvük más. Egyet akarunk mi is, meg ők is, a békét. És ha mi a békéről beszélünk, ők orosz hazájukra gondolnak, bennünket meg nem értenek: a nyelvük teszi őket foglyokká a háború harmadik évében is.

Többen vannak foglyaink között, kik már a háború első szeptemberé óta Tapolczán vannak. Tudnak már nyelvünkön beszélni, de még sem olyan jól, hogy megértenek mindent. Pedig most sokat foglalkozunk velük. Beszélünk nekik nap nap után orosz dolgokról. Ők maguk is érdeklődnek az oroszországi hírek iránt, de nem igen hisznek el valamit is, mert bíznak az orosz hatalom megdönthetőségében.

Érdekes, hogy mennyire meg van a különbség a városi és a falusi foglyok között is. A falusiak bejönnek tájékozódni a városi bajtársaikhoz. Ezeknek is meg van a vezető elméjük, a maguk Simonjuk, kit az előkelőbb foglalkozása, nyelvtudása, észbeli felsőbbrendűsége tesz vezetővé.

Akárcsak otthon lennének, ha bajban vannak, ha kell valamit, ehhez mennek, ha jól megy soruk, talán nem is ismerik. Különben szép bajtársias életet élnek.

Érdemes volt megfigyelni viselkedésüket a nyáron, az orosz győzelmek napjaiban. Olyan gúnyos vonás volt az arcukon, és szinte lopták a napot, mikor dolgozni kellett volna, énekesek, hangosak voltak az estek, mikor verejtéket törölni kellett volna. Énekeltek, hól vigat, hól szomorut, hazavagyó, hazagondoló dalokat.

Most csöndesek, szomorúak, mert nem értik azt, amit közlünk velük. Újságot, orosz újságot kell minden fogoly kezébe adni, hadi tudja meg, mi történik hazájában.

Véres forradalom volt, talán még van is ott. És ott is vannak foglyok, a mi véreink. Vajjon mit csinálnak ők most, a nagy átalakulás tanúi? Talán ők az egyetlenek ott a nagy országban, kik nem lázonganak, kik meg vannak elégedve a sorsukkal. Megelégedve a sorssal: fogolynak lenni, mily szomorú. A legrettenetesebb a nemtudás bizonytalanságában élni, idegen emberek között, meg nem érve; tanújának lenni egy forrongó ország eseményeinek. Mit éreznek a fiuk ott az orosz földön, mit éreznek?

Majd elmondják, mint a hogy elmondják majd az oroszok, hogy mit láttak, mit tapasztaltak itt. Az ismeretek kicserélődnek,

népek ismerik meg egymást, nemzetek kerülnek közelebb egymáshoz. Emberek százezre lesz a kapocs az új szövetségben.

Adakozunk a népkönyhának! Ha azok, kik megtehetik, egy nap csak 1 koronát adnak, akkor nem lesz Tapolczán éhező.

Alispánválasztás Az alispánválasztó közgyűlést a vármegye törvényhatósági bizottsága május 11-én fogja megtartani. Az eredmény nem lehet kétséges, mert *Kolben-schlag Béla* főjegyzőnek akkora pártja van és olyanok az érdemei, hogy vele szemben fellépni kár volna. Hír szerint nem is lesz ellenjelöltje.

A népkönyha céljaira *Lessner* Sámuelné urnó 30 koronát, *N. N.* 30 koronát, és *Weiler* Ignác ur 50 koronát volt szíves hozzánk küldeni, mely adományokat rendeltési helyére juttattuk.

A villanytelep vezetősége ezúton fordul kérelmével a közönséghez. Ismeretes, hogy mily nehéz beszerezni, sőt nem is lehet szövetarut, vásznat, jutaanyagot. A gépek jókarban tartásához pedig okvetlen kell elegendő törölőruha, melynek hiánya megakaszthatja az egész üzemet. Törölőruhát ma beszerezni nem lehet, miért is kérjük a közönséget az ilyen elhasznált ruhadarabokat bocsássa a telep rendelkezésére, hogy elkerüljük az újabb üzemzavart.

Községi gyűlés. — Tapolcza nagyközség képviselőtestülete ma délelőtt 11 órakor gyűlést tart az alábbi tárgyakban: illetőségi ügyek. Községi választásokhoz igazoló választmány alakítása. Nem fizető bérlekkel szemben követendő eljárás. Tüzoltók kérelme díjaink felemelése iránt. Fedanyag kihordási költségeihez hozzájárulás. Horváth János és t. rendőrök kérelme drágasági pótlékért. Galic vételnél felmerülő kamatkülönbség. Jelentések: Jeggári telek és tanárkerti eladások jóváhagyása; kórház kutjának javítása. Káptalan köszönete részvétért.

Színészek Tapolczán. Fehér Vilmos színtársulata, amely jelenleg Zalaegerszegen működik, osztatlan elismerés és zsufolt házak mellett, április 12-én kezdi meg Tapolczán egy hónapra tervezett színiudényét. Egy teljesen hiánytalan és összevágó előadásokat produkáló színtársulat ez, melyhez hasonlót, csak a reg elmúlt béke napjaiban lehetett összeállítani. A társulat ismerős tagjai; a kiváló operette primadonna *F. Peéry* Ilus, a széphangu *Fehér Vilmos*, *Halász Alfréd*, az agilis színházi titkár (aki mint színigazgató — Hegedűst és Beregit hozta le vendégszerepelni.) Kiválóbb tagjai a társulatnak: *Olasz Mariska*, *Erdey Flóra*, *Bera Rózi*, *Ernyei Emil*, *Varga Simon*, *Fekete Pál*, *Tóth Imre*. Az előadások az Apollo moziban fognak megtartatni. Bemutató előadásul színtre kerül: *Magnás Mariska* operett. Műsoron az összes budapesti újdonságok szerepelnek. A társulat szelvényeket ad ki, melyek minden előadásra érvényesek. Egy helyre legkevesebb 15 darab szelvény adatik el. Hisszük, hogy a tapolczai színpártoló közönség ép oly melegen fogja támogatni a társulatot, mint a zalaegerszegiek.

Vetőburgonya és korpá a járásbeli gazdáknak. A Tapolczavidéki Gazdakör összeírta tagjai vetőburgonya szükségletét, amely összesen 14 waggóra emelkedett és kérte a földművelésügyi minisztert, hogy a jelzett mennyiségű vetőburgonyát, tekintve a nagy hiányt, utalványozza. Összeírta továbbá tagjai korpaszükségletét is, amely harminc waggóra emelkedett. A kérvényekre a múlt heten érkezett le a burgonya és korpaközpont utalványa, amelyek szerint a kérelmezett 14 waggon burgonya helyett 4 waggon vetőburgonyát és a 30 waggon korpára egyelőre 100 métermáza tengeri korpát utalványoztak. Jólehet csak kis hányada a kérelmezett mennyiségnek az

amit utalványoztak, mégis a gazdakör azonnal intézkedett azok szállítása ügyében, amit a megérkezés után rögtön kioszt, hiszen mindkét cikkre égetően szükség van. A vetőburgonyából tehát közel harmadrészt kapják azok a tagok, akik előjegyezték azt; a korpából pedig arányosan annyit, amennyi a 100 métermázából jut. Megjegyzendő, hogy korpából a további utalványozás arányában fognak a tapolczai és vidéki tagok részesülni.

A hivatalos tavasz f. hó 21-én köszöntött be, azonban nem a szokásos hivatalos köntösében, hanem még mindig téli bundájában. Ugy látszik a szelid március átvette április szerepét. Folyó hó 23-án reggel fehér mezbe öltözött, de néhány óra múlva levetette, hogy szeszélyes utódja közeledtét jelezze. Mintha a természetben is az elemek küzdelme folyna egymással.

Óváry Ferenc alapítványa. *Dr. Óváry Ferenc* orsz. képviselő, aki a most megnyitó balatonszabadi nagy 225 ágyas hadiárva-gyermekszanatorium egész telepét saját költségén vásárolta meg, felesége született *Szilber Vilma* nevére 10 ezer koronás ágyalapítványt létesített. Óvári a gyermekszanatorium részére eddig 100 ezer koronát bocsátott rendelkezésre. Ez újabb alapítványával tanujelét adta az árva gyermekek iránt érzett jóindulatának, nemes szívének, aminek már annyi humanus, kulturális intézmény köszönheti létezését.

Az őrlési és porzási százalékok a vármegye törvényhatósága a f. hó 13-án tartott közgyűlésén a következőkben állapította meg: Az őrlési díj a buzánál 8 százalék, a rozsnál 7 százalék, a porzási díj buzánál 2 százalék, rozsnál 3 százalék, a darálási díj 5 százalék, holott a nemrég alakult vármegyei molnáregylet azt a következőkben kérte megállapítani: Az őrlési díjat 10 százalékban, a porzási díjat 4 százalékban és a darálási díjat 8 százalékban.

A maximált élelmickek árjegyzéke. A Közélelmezési Hivatal a vármegyék és a városok első tisztviselőinek nyomtatott árjegyzéket küldött szét, amelyekben felvannak sorolva az összes érvényben lévő maximális árak. Ezeket az árjegyzékeket ki fogják függeszteni a községekben, hogy a törvényes árakat mindenki tudomásul vehesse.

Százezredik vasárnap Krisztus születése óta. Ebben az évben sajtóságos jubileumot fog megérni az emberiség. Ugyanis 1917. július 8-án lesz a keresztény időszámítás szerint a százezredik vasárnap, vagyis helyesebben a Krisztus születésétől számított százezredik hét kezdete.

A menekültekért. Mindenképen szánalmas a szegény menekült sorsa, de sulyosbitja helyzetüket, ha ahhoz a betegség járul. Ilyen a mi menekült, hat tagból álló családunk sorsa, ahol apa és gyermek beteg, tehetetlenül, egy sötét egészségtelen zugban, távol feldult otthonuktól, sanyargatják, tengetik nyomoru életüket, mindehhez járul a nélkülözés keserű gyótró szenvedése. Vagy megélhet ma, minden készlet nélkül napi egy koronából egy ember, ha meg ruhát és más egyebet is ebből kell beszereznie? Mert ennyit kap a menekült család egy egy tagja. Bizonyára nem. Ezt az egy családot ne hagyjuk el, hiszen még szerencsések vagyunk, hogy e hazafias kötelességből csak ennyi haru reánk. Szerencsétlen honfitársaink lerongyolódtak, azért a segélyző bizottság arra kéri a jólelkű közönséget, hogy viselt cipőt, viselt alsó vagy felső ruhát, bármilyen hasznavehetetlen állapotban is juttassák a menekült család részére. Az adományokat a rendőrbiztoshoz kéri küldeni a segélyző bizottság, ahonnan a menekült családhoz juttatja.

A kukoricamoly irtása. A múlt évben kukoricatermesztünket — különösen az országi déli részén — számottevő kár érte. Megállapították, hogy a károkat az ugynevezett tengeri-moly okozza. A földmívelési miniszter most rendelkezést adott ki, melyben a tengerimolyok kötelező irtását mondja.

Orosz újság, melyet a hadvezetőség ad ki, kapható *Lówy B* könyvkereskedésében.

Nyilvános köszönet. A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczai fiókja céljára *Berger Károly* ur 50 koronát volt kegyes adományozni. Szívességéért fogadja hálás köszönetünket.

Az Elnökség.

— Pirostojás.

Eddig az a nóta járta, hogy ezzel meg azzal nem lehet tojást festeni, de most már másképen áll a dolog: nem szabad festeni. A közlelmezési parancs tudatja, hogy a husvéti piros tojásoknak befellegzett, mert a tojás ma nem az a cikk, amit a megöntözött leányzó a locsoló legény gomblyukába tűzhet, nem az a cikk, amit kedveseink husvéti emlékeknek a tárcájukba préselten viselhetnek és nem az a cikk, amit szerelmi zálogul nyomhatunk imádjaink markába, mert a tojás komoly élelmiszer, megbecsülendő portéka, közszükségleti cikk, amivel uzsorászkodni lehet, de husvétit tojásnak megfesteni nem szabad, mert ezzel elvonjuk a tojást a maga megbecsülendő rendeltetésétől.

Hát tisztelt anyám tyukja, hegyezze a fülét, hadd beszéljek önrel, mint komoly élelmiszerközponttal. Arra akarom figyelmeztetni, hogy a jelen körülmények között ne tessék nekünk husvétit tojást tojni, hanem közönséges, napi használatra vagy fajtőntartási célra szolgáló tojásokat, mert a közlelmezési parancsot még a tyuknak sem szabad átlépni. Nem azt az időt éljük, hogy megengedjük magunknak az ön tojásainak a rendeltetésétől való elvonását. Aki bennünket azért öntöz meg husvét második napján, hogy piros tojást kapjon, amit azzal vág zsebre, hogy sirig tartó emlékei közé sorozza és már a legelső utcasarkon befalja, az most nem kap piros tojást, meszes tojást, rozsz tojást sem kap, hanem utasítatik a piacra, hogy ott annyi festetlen tojást vásároljon magának, amennyit akar, mert csupán udvariassági formákból a tojáspusztítás bűnét nem vehetjük a nyakunkba. Végre is merő népszokás alapján nem lehetünk tojáspusztítók.

Ajánlatos, ha föl hagyunk azzal a babonával vagy mivel, hogy mivel husvétit sonka levében főzött tojást jónak tartjuk és e célra harminc negyven tojást főzzünk meg örömmünkre és a saját gyönyörűségünkre. Ezzel a babonával husvétit sonka hiányában annyival is inkább föl hagyhatunk, mert ha a harminc-negyven tojásunk is hiányzik, igazán senki sem kényeserithet bennünket a szokásos husvétit pazarlásokra.

Azokkal az apróságokkal, akiknek a husvétit piros tojások alakjában ártatlan örömet hozott, meg kell értetnünk, hogy a mai helyzet nem alkalmas arra, hogy a tojást elvonjuk a rendeltetésétől. A tyuk nem gyermeki örömök célja irat tojik, hanem azért tojik, hogy ebben a világháborúban magasabb szempontok szem előtt tartásával betöltse azt a listet, amelyet részére a közgazdasági helyzet kijelölt. Ahogyan a tyuk ezt megérti, éppen úgy megérthetik az apróságok is, akik a husvétit örömeikről való lemondással fogják szolgálni a köz javát.

Hogy mégis valami husvétit ajándékhoz juttassák azokat, akik megérdemlik, gyártunk a részükre papirtojásokat, amiknek a befestése, ajándék céljaira való fölhasználása nem ütközik a közlelmezési parancsokba. Az állatállomány kimelése szempontjából járunk papirtalpakon és éppen ez a takarekosági szempont lelkiismeretfurdalás nélkül gyárt hat nekünk papirtojásokat, amiket festhetünk olyan színre, amilyenre tetszik.

Igen, mert papirtojásokat mindennel lehet és szabad festeni.

Ujra sorozzák a fölmentetteket Budapestről jelentik: Nehány nap múlva plakát jelenik meg, amely merce alá hívja a fölmentetteket is. Az összes fölmentettek kötelesek lesznek a szemlén megjelenni, ahol alkalmasságuk szaka szerint osztályozzák őket. Megállapítják, hogy ki alkalmas frontszolgálatra, ki kevésbé az esetleg ki az, aki teljesen alkalmatlan s mégis mint fölmentett van nyilván tartva. Azok, akik minden tekintetben alkalmasoknak találtnak, újból folyamodni tartoznak a fölmentésért.

Természetesen azt, hogy ezek kaphatnak e fölmentést, sokkal szigorubbán fogják elbírálni, mint eddig.

Gyümölcsfa és diszbokor eladás a községi faiskolában. Tapolcza községi faiskolájából több száz nemesített alma, körte csereesznye és meggyfa, továbbá diszcserje és mintegy tízezer darab, erős több éves, kitűnő élősvényül alkalmas gleditschia csemete kerül ma délután és a jövő hét folyamán eladásra. A gyümölcsfák ára minőség szerint 1 K. — 1 K. 20 fillér, a diszcserjék ára darabonként 1 korona, a gleditschia ezre 20 korona. Az eladás mindenkor a községi faiskolában lesz.

Adakozzunk

a tapolczai Erzsébet-korházban ápolts hős katonáink javára!

Nem lesz pirostojás. A mult évihez hasonló rendetlet jelent meg, amely szerint tilos az idén is husvétit tojást nem csak pirosra, de más színre is festeni, talán a fekete tojás volna most legidőszzerűbb, de ezt sem szabad.

Osszuk meg burgonyáinkat! Lapunk jelen száma külön cikkében jelenik meg dr. *Sághváry Jenő* főszolgabíró hazafias lelkesedéstől áthatott felhívása, a közönség burgonyakészlete egy kis hányadának felajánlása ügyében. A felhíváshoz nincs mit hozzáadni, azonban annyit megjegyzünk, hogy ma a hazafias és felebaráti kötelességen kívül sokkal többet teszünk, ha készletünket megosztjuk azokkal, talán hozzánktartozóinkkal, akik éretünk a fronton szenvednek és várják a mi segítségünket.

A cukorjegy. Mennyien akarják e keserű világban életüket megédesíteni, ha ugyan a felére leszállított cukorjegy mellett egyáltalában édessé tehetjük kávénkat, teánkat. Olyan most a cukrozás, mint maga az élet. Keserűségébe még féladag édesség sem kerül. És azért a kevés édességért is mily küzdelem volt a mult héten történt jegykiosztásnál, pedig hát még csak felére leszállított cukorjegyet kaptak. A városháza udvarán szinte nyüzsgött a sok asszony nép, akik természetüket ez alkalommal sem tagadták meg — tisztelet a kivételnek — de oly hangosak voltak, akár csak valami vásárban, ahol nem három, hanem háromezernél is több asszony tolongott, kiabált lármázott, úgy, hogy a rendőrök hangja elveszett a lármában. Óh igen, hiszen mindenki édesíteni akarja életét, de ma még dupla cukor adag sem segít ezen, csak másban bővelkednénk, akkor cukor nélkül is édesebb volna életünk.

A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Hirdetmény.

7066 szám. — II. 1917.

A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság által közhírré tétetik hogy Zalavármegyének tapolczai járásában és Mindszentkálla községi területén fekvő s a mindszentkállai 697. sz. tjkben a—1 sorszám 895—a hrsz a felvett s 919 1—2 □ öl kiterjedésű szántó a Garánytetőn: az u. a. tjkben A. 1. sor, 906. hrsz, A. 1 hold 555 □ öl kiterjedésű szántó föld a Garánytetőn, továbbá az u. o. 294 számú tjkben A—3 sor 977—3 hrsz. felvett és 100 □ öl kiterjedésű szőlő a devecseri hegyen: végül pedig az u. a. sz. tjkben A. 1. 1. sorszámú 895—6 hrsz. a felvett a 919. 1—2 □ öl kiterjedésű szántó a Garánytetőn ingatlanok 1917. április hó 10 én d. u. 3 órakor a kir. adóhivatal hivatalos helyiségeiben Tapolczán a m. kir. pénzügyminiszter ur jóváhagyásától feltétlenül szabadkézből elfognak adatni.

Zalaegerszeg, 1917. március 15 én.

Ódor

m. kir. pénzügyigazgató.

KÖZSÉGHAZABÓL.

Hirdetmények.

905—917.

Közhírré teszem, hogy a jelenleg érvényben levő kávéárak április 15-ikéig érvényben maradnak.

899—917.

Liszt és egyéb élelmiszer készletét mindenki ossza be, hogy a kiszámított és megállapított adag szerint elég legyen, mert aki előbb elfogyasztja, az hatósági ellátást nem kap.

935—917.

Legénységi állománybeli honvéd vagy hadügyminiszterium által március 31 ig felmentett egyének, felmentésük meghosszabbítása végett a főjegyzői irodában e hó 26 ig jelentkezzenek.

955—917.

Felkérlek a lakosságot, hogy a zöldség félék magvait oly mértékben termeljék, hogy saját szükségletükön kívül eladó is legyen, mert külföldről éveken át nem kapunk ilyen vetőmagot.

953—917.

Mindazok, kik kender termelnek, vagy eladás céljára készítenek, kötelesek készletüket a kenderközpontnál, illetve az előjárásnál bejelenteni.

A jövő héten a közönség fel lesz keresve, hogy a katonaság részére burgonyát ajánjon fel; kéri a közönséget, hogy a fadragaszkok értelmében burgonyát adni sziveskedjék, különben rekvirálás útján lesz elvéve.

A közutak mellett kivágásra kerülő állófák döntéséhez a postai vonal felvigyázót meg kell hívni, mert, ha távirtda oszlop megsérül, az illető meg lesz büntetve.

Horváth Jenő

főjegyző.

100 vagon tüzifa ELADÓ.

Előjegyzéseket elfogad:

Keszler Jenő Tapolcza.

Eladó ház.

Mersits József féle ház Kossuth Lajos utca 22. szám alatt azonnal eladó, bővebbet Saruga Antalnál, Bacsányi utca 1 szám.

A tapolczai határban levő összes réteimet és

szántóföldeimet

szabadkézből

eladom,

vagy esetleg részben

bérbeadom.

Hirsch Lipót.

Nyomatott
LÓWY B. könyvnyomdájában,
Tapolcza.

T

Előfizetési ár:
negyed

A tiszt

Kerületünk nek, dr. Darab... ben nem rég... beszéde közl... következőket... belátom, hog... osztály át tu... másra, de... közegek, kül... viselők, a... árvák lehet... Én csak azt... számba meg... élni ezek a... És ehhez ha... sokszor hang... házában ép... magánkijelen

Valóban. A... az most h... fényesebben... napjainkban... is egy-egy... számra törté... hogy vanna... becsületükb... földi lények... tartójuk a... Vagy nen... 5—10 koro... ruházódik... a saját szer

A

Lassankint... tek. Iparkodot... szebbre, kény... jeink kítatásb... fogjuk tölteni.

Szépek is le... sen voltak ma... is tévedésbe... őket az ember... botlott, mikor... megpillantotta... voltak betaka... erdős helyen... még ott viritó

Belülről val... Rendes léca... tiszt urakéba... székek, támp... eszközök, mir... gek. Oidalai... padlózva. Tel... be.

Meg is elé... viszonyokkal.

Tisztjeink... nek adtak ki... jövődő béke... dülő hely les... dekkungban... másiban gy... ismét mások... nak, vagy s... Egyik fiat